

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er til hr. Peter Christensens bemærkninger om ydere og nydere:

Vi må jo sige, at fordi man ikke ville lytte til indstillingen fra Spildevandsudvalget, er den eneste nyder i det her spil finansministeren, for havde man lyttet til de fagfolk, der sad med i Spildevandsudvalget, havde regeringen været mange problemer foruden.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Christensen har ordet for en kort bemærkning, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Her kommer der jo nye oplysninger frem, men jeg går stadig væk ud fra, at kommunerne har opdelt det i kloakoplande, og at de også har taget hensyn til det antal ejendomme, der ligger i disse kloakoplande. Og det må nu engang være sådan, som man også selv har sagt: at den, der forurener, også må være med til at betale, og det er jo sådan set det, der ligger i forslaget. Men den enkelte borger vil ifølge forslaget ikke komme til at yde så meget, som den pågældende ellers ville have været nødt til, hvis vedkommende selv skulle have betalt det.

Så siger hr. Hans Christian Schmidt, at der er nogle, der bare kan fortsætte, som de altid har gjort, og så må jeg jo spørge, om man slet ikke har fundet ud af, hvad det her forslag går ud på?

Det går altså ud på at skåne vores miljø og ikke ud på at straffe nogen, og det er jo givet, at hvis der er nogle ejendomme, der ikke forurener, vil det da være urimeligt at pålægge dem nogle forpligtelser, fordi det drejer sig om, er jo, at vi vil have rensset spildevandet fra de ejendomme, der har spildevandsafledning til søer og åer.

Og jeg kan jo spørge Venstres og De Konserveratives ordførere, hvad Venstres og De Konserveratives forslag til, hvad vi skal gøre ved det, er; det har vi nemlig ikke set. Men svaret kan jeg få i forbindelse med deres ordførertaler.

Jens Vibjerg (V):

Dette her er noget af det værste, vi har været udsat for længe – ud over, som nævnt, at det er en katastrofe for landdistrikterne – for der er jo både en politisk vinkel på det her, som først jeg vil sige lidt om, og en faglig vinkel.

Den politiske vinkel:

I lørdags blev jeg egentlig så glad, da jeg hørte radio, for jeg hørte, at De Radikale havde givet udtryk for, at nu skulle man undgå at haste lovforslag igennem Folketinget, for de skulle have en ordentlig forberedende behandling, inden de kom til afstemning, og det lød jo godt. Men så må vi jo sige, at sådan som tingene har udviklet sig i denne sag, var det jo nærmest udtryk for hykleri – det siger vi i hvert fald i Jylland; jeg ved ikke, hvad man ville sige her – for ifølge Ritzau indgik man jo allerede den 21. februar forlig med hensyn til dette forslag, og det var på et tidspunkt, hvor kun en tredjedel af de stillede spørgsmål var besvaret.

Det kunne så være, hvad det være ville, for det kunne jo være, at man i regeringspartierne mente, at man havde svarene på forhånd, men hvad værre var, var, at det var inden anmeldte deputationer havde været i foretræde, for jeg synes, det er en hån mod den demokratiske proces, at man helt negligerer den ret, som borgere, der har anmeldt deres ankomst til et udvalg for at forelægge deres synspunkter, har til at komme i udvalget, at man beslutter hen over hovedet på dem. Det klæder ikke de partier, der ellers værner om vores folkestyre.

Så til den mere faglige side:

Dér skal det hele jo ses i lyset af, hvad man ikke kan i dag, og dér er der to ting, man ikke kan:

Finansieringsmodellen kan man ikke gøre brug af, sådan som lovgivningen er nu, og så kan man ikke pålægge rensning, hvis målsætningen ikke er opfyldt.

Så hele diskussionen skal ligesom ses på baggrund af de to ting. De problemer skal vi holde os for øje. Og med hensyn til finansieringsmodellen har spildevandsrapporten jo nogle klare konklusioner, når vi lige ser bort fra regeringens indflydelse.

Og både Kommunernes Landsforening og Det Skæve Danmark har jo givet klare meldinger, og vi har vel aldrig – i hvert fald medens jeg har været med i udvalget – oplevet så mange frustrerede borgmestre troppe op i udvalget for at give udtryk for deres frustration over dette lovforslag i bevidsthed om, at man kan komme til drive 200, 500, 800, ja måske 1.600 anlæg i hver enkelt kommune, for det kan udvikle sig til en katastrofe rent omkostningsmæssigt.

Og diverse organisationer fra landsbyerne og det åbne land, ja sågar økologerne, har sagt, at det her er en økologisk katastrofe. Så jeg forstår